

Svar (16/6 2000)

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Ja, jeg vil rette henvendelse til de 10 boligorganisationer, der administrerer flest boliger, for at få de ønskede oplysninger i det omfang oplysningerne er tilgængelige. Jeg vil allerede nu gøre opmærksom på, at jeg ikke kan garantere, at boligorganisationerne har opgjort forsikringspræmien pr. m².

Jeg vender tilbage med et endeligt svar, når de pågældende oplysninger foreligger.

Spm. nr. S 3113

Til socialministeren (26/6 2000) af:

Rikke Hvilshøj (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor der i reglerne om sygedagpenge opereres med to forskellige beskæftigelseskrav for henholdsvis ikke-funktionærer og funktionærer, herunder at beskæftigelseskravet er 8 uger for en ikke-funktionær, hvorefter vedkommende har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren, og 13 uger for en funktionær før reglerne om sygedagpenge træder i kraft?«

Svar (10/7 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der opereres i sygedagpengeloven ikke med to forskellige beskæftigelseskrav for henholdsvis ikke-funktionær og funktionærer, men med to forskellige beskæftigelseskrav i forhold til ret til dagpenge fra henholdsvis arbejdsgiver/kommune for personer, der ikke har ret til løn fra arbejdsgiveren under sygdom.

Beskæftigelseskravet i forhold til arbejdsgiveren er 8 uger, jf. dagpengelovens § 3, medens det i forhold til kommunen er 13 uger, jf. dagpengelovens § 4. Det vil sige, at personer, der har været beskæftiget hos samme arbejdsgiver i 8 sammenhængende uger, vil have ret til dagpenge fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperiodens 2 uger og ikke herefter, medmindre beskæftigelseskravet i forhold til kommunen samtidig er opfyldt. Personer, der har været i beskæftigelse i mindst 13 sammenhængende uger,

vil have ret til dagpenge fra kommunen i hele sygeperioden.

Ad spm. nr. S 2321

Fra arbejdsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kristian Jensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende 1999-2000, forhandlingerne side 7613, lød således:

Til arbejdsministeren (12/4 2000) af:

Kristian Jensen (V):

»Hvorledes forholder ministeren sig til den kritik, som Forbrugerombudsmanden har tilkendegivet omkring det forhold - i henhold til markedsføringslovens forbud mod passiv accept - at politiske tilskud fra fagforeninger foregår gennem passiv accept, og giver disse overvejelser anledning til, at ministeren vil foreslå en lovændring på området?«

Supplerende svar (31/5 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I fortsættelse af mit foreløbige svar på spørgsmålet har jeg modtaget Justitsministeriets svar, som jeg henholder mig til.

Justitsministeriet har udtalt følgende:

Spørgsmålet om anvendelse af bl.a. fagforeningskontingenter til partipolitiske formål er reguleret i lov nr. 404 af 13. juni 1990 med senere ændring om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber.

Lovens § 1 og § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

»§ 1. Arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til, skal tilsikre, at bidrag til politiske partier eller partipolitiske formål i øvrigt opkrævet over medlemskontingentet er frivilligt for det enkelte medlem.

§2. Medlemmer, der ønsker at blive fritaget for at betale bidrag til politiske partier eller partipolitiske formål i øvrigt over medlemskontingentet, skal afgive en skriftlig erklæring herom.